

EL LECTOR ESCRIU

ve de la plana anterior

Al mateix poble s'han fet altres obres de menys utilitat, com la pèrgola al carrer de l'Hotel Gran Sol, que com a passeig no té acceptació pública, pel lloc on es troba, i segurament d'estudis posteriors a la millora esmentada de la plaça, en són la construcció del recent passeig Avinguda de la Riera, on s'acull, al davant, la casa d'estiueig d'un distingit personatge de la Generalitat. **Ramon Girbau i Joaniquet.**

Demanem breuetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

ANTONIO MORENO
VALDIVIESO

A l'edat de 55 anys va morir ahir a Sant Feliu de Guíxols, Antonio Moreno Valdivieso. Era natural de Benamaurel (Granada), i residia al carrer Cabanyes, 44, de Sant Feliu de Guíxols.

Era casat amb Isabel Garrido Hernández, i tenia tres fills, Pietat, Isabel i Antoni.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 6 de la tarda, a la parròquia de Sant Feliu de Guíxols.

**SERVEI DE
NECROLÒGIQUES**
Tel. 21 35 08

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Narcís Xifra i Masmitjà

528

El carrer d'en Narcís Xifra i Masmitjà es troba situat al barri de Sant Narcís i serveix per enllaçar l'avinguda de Sant Narcís amb el pont de l'Àngel, que comunica el barri amb Can Gilbert del Pla. En aquest llarg recorregut entra en contacte amb els carrers de la Mare de Déu del Remei, de la Mare de Déu dels Àngels, de la Mare de Déu de Fàtima, de la Mare de Déu de la Salut, de la Mare de Déu del Mont, Escorial, Tarragona i d'en Miquel Santaló.

Bona part del seu trajecte és vorejat a banda i banda per les cases unifamiliars de planta i pis, amb jardí, ben típiques del barri, i només en el seu tram final canvia una mica la fesomia urbanística. Un cop superat l'encreuament amb el carrer de la Mare de Déu de la Salut, s'eixampla en una mena de placeta que compta amb una sèrie de moreres i til·lers i un espai de grava i atraccions per a la mainada del sector.

A partir d'aquest punt el carrer té a mà dreta dues cases i les instal·lacions esportives que limiten amb el riu, i a l'altra banda una part de les instal·lacions de l'Escola d'Hoteleria i els tallers i classes de dibuix de l'escola de formació professional. A la darrera dels anys cinquanta i primers del seixanta, la mainada que vivíem al barri de Sant Narcís entràvem per aquesta part del carrer a l'anomenada «escola del Sr. Massanes», on vàrem

cursar l'ensenyament primari fins a l'ingrés al batxillerat. Per aquells anys el pati de l'escola era el carrer de N. Xifra i Masmitjà, encara sense urbanitzar, i a frec del qual passava el riu Güell quan no s'havia procedit al seu desviament pel curs actual.

assaig d'enllumenat a la plaça del Vi i la Rambla de la Llibertat aprofitant la força motriu de la central del Molí. Així, N. Xifra i l'empresa gironina Planas i Flaquer aconseguiren que Girona esdevingués capdavantera en l'aplicació de l'electricitat a l'enllumenat públic.

Sorprenentment, en un episodi de la seva vida que encara resta sense explicació, Narcís Xifra va desaparèixer de la vida pública tot abandonant una posició professional envejable, i l'any 1891 el trobem dedicant-se a l'ensenyament a l'Institut de Conca. L'any següent es traslladarà a treballar a l'Institut d'ensenyament de Girona, al carrer de la Força.

Pel 1932 es va crear una Comissió d'homenatge a Narcís Xifra amb l'objectiu de reconèixer públicament la seva aportació a l'establiment de l'enllumenat elèctric. L'Ajuntament, per la seva banda, en la sessió plenària del dia 12 de maig del mateix 1932, decidia donar el nom de Narcís Xifra a la Central Elèctrica del Molí.

El nom de Narcís Xifra a aquest carrer del barri de Sant Narcís es va posar per acord municipal del 4 de gener del 1952, quan es va procedir a denominar totes les vies del barri.

El Pare de l'enllumenat
elèctric

Narcís Xifra i Masmitjà (Girona, 1850-1934) és un enginyer industrial qualificadíssim que va dirigir les primeres instal·lacions elèctriques de diverses ciutats espanyoles. Als vint-i-cinc anys ja era l'enginyer en cap de la Casa Tomàs Dalmau i fill de Barcelona, moment en què dirigí els treballs inicials d'aixecament de la primera central elèctrica d'Espanya a Barcelona i les instal·lacions d'enllumenat a diversos vaixells de l'exèrcit espanyol i a empreses comercials i a fàbriques de Catalunya.

El desembre del 1877 assajava per primera vegada la comunicació telefònica directa entre Girona i Barcelona, aplicant el sistema ideat per Graham Bell, i poc temps després realitzava la primera xarxa telefònica que tingué la ciutat de Barcelona. Des del 1881 va dirigir la «Sociedad Española de Electricidad» i pel 1883 va fer a Girona el primer

Ramon Alberch i Fugueras

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de Jacinta Sayols i Vilà

Vídua de Benet Angelats i Torrent

Morí a Girona el dia 3 d'agost de 1987, a l'edat de 87 anys, havent rebut els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

Els seus fills, Benet, Caterina, vídua de Soler, Rosend, Rosa, vídua de Riqué, i Àngel; fills polítics, Antoni Puig, Montserrat Ferrer i Lolita Valenti; néts; besnéts, germans; germà polític; nebots i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà demà dimecres, dia 5, a les 11 del matí, a l'Església Parroquial de Sant Cugat. Domicili familiar: c/ Llarg, n° 110, baixos.

Salt, 4 d'agost del 1987

1r. aniversari del traspàs de Jaume Massaguer i Rustey

(1922 - 1986)

que morí a Palafrugell el 4 d'agost del 1986

Distant com ets i ja irrecuperable, no deixaràs d'acompanyar-me sempre en allò que estimàvem, com si fos una part de nosaltres; tal vegada la part més clara, íntima i senzilla.

Miquel Martí i Pol

Palafrugell, 4 d'agost de 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de Maria Massachs i Busquets

Morí a Celrà el dia 3 d'agost del 1987, a l'edat de 76 anys, havent rebut els Sants Sacraments i la B.A.

A.C.S.

El seu espòs, Agustí Bartra i Gené; fills, Júlia i Enric; germana, Rosa; nebots i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui dimarts, dia 4, a 2/4 de 6 de la tarda a l'Església Parroquial de Celrà.

Domicili mortuori: c/ Romagós, n° 13.

Celrà, 4 d'agost del 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de Joan Miquel Alcazar Santalla

que morí d'accident el 2 d'agost de 1987

Els seus pares, Alfred i Carme, germana Dolors, àvia Carme, oncles, cosins i la noia Mª Teresa i tota la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimarts, 4 d'agost del 1987, a les 12 h., a l'Església de Riumors.

Riumors, 1987

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de Joan Miquel Alcazar Santalla

que morí d'accident
el 2 d'agost de 1987
a l'edat de 24 anys

Els teus amics
et recordarem sempre.

Agost 1987